شبنم کبری هاشمی‌شهنی‌نژاد، پرستار، فرماندار اشکلوک، بندرسار، شهریار و هشتم در گفت‌وگو با ماهنامه‌ی دکل‌نگار

— «پرستار باید بتواند در ۳ دقیقه هم ضربان قلب بیمار را بگیرد و هم دلداری بدهد» \ مدرسه‌ی پرستاری دکل‌نگار، ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۴ فارغ‌التحصیلان را پذیرفت

مهرداد نیک‌پی — خبرنگار ارشد

شبنم کبری هاشمی‌شهنی‌نژاد، فرماندار اشکلوک، بندرسار، شهریار و هشتم در گفت‌وگو با ماهنامه‌ی دکل‌نگار

بندرسار، ۱۲ مهر ۱۴۰۴: شبنم کبری هاشمی‌شهنی‌نژاد، فرماندار اشکلوک، بندرسار، شهریار و هشتم، در گفت‌وگو با ماهنامه‌ی دکل‌نگار درباره‌ی مدرسه‌ی پرستاری دکل‌نگار که از مهر ۱۴۰۲ در اشکلوک فعالیت خود را آغاز کرده است سخن گفت. به گفته‌ی او، ۱۲۰ دانش‌آموز در سه دوره‌ی تحصیلی پذیرفته شده‌اند و ۶۸ درصد آنان زن‌سرپرست خانوار هستند. هاشمی‌شهنی‌نژاد گفت هدف مدرسه تربیت پرستارانی است که هم در بالین بیمار و هم در جامعه‌ی محروم بتوانند کار کنند.

وی افزود: «در بسیاری از روستاهای اشکلوک تا نزدیک‌ترین درمانگاه ۴۰ کیلومتر فاصله است و بیمار باید یک روز تمام برای گرفتن فشارخون صف بکشد. ما می‌خواهیم پرستاری تربیت کنیم که با دوچرخه، قاطر و گاهی قایق به خانه‌ی بیمار برود.» به گفته‌ی او، ۴۰ درصد برنامه‌ی درسی به کارآموزی در درمانگاه‌های روستایی اختصاص دارد و دانش‌آموزان ملزم‌اند حداقل ۱۲۰۰ ساعت در بخش‌های داخلی، زایمان و اورژانس کار کنند.

هاشمی‌شهنی‌نژاد گفت شهریه‌ی مدرسه برای دوره‌ی چهار ساله ۱۸ میلیون تومان است و ۳۰ درصد دانش‌آموزان بورسیه‌ی وزارت بهداشت هستند. او افزود که ۱۵ درصد از فارغ‌التحصیلان دوره‌ی نخست هم‌اکنون در درمانگاه‌های روستایی اشکلوک و بندرسار مشغول به کار هستند و بقیه برای ادامه‌ی تحصیل در دانشگاه‌های شهریار و هشتم ثبت‌نام کرده‌اند.

با این حال، برخی از دانش‌آموزان از کمبود آزمایشگاه و نبود اینترنت در مدرسه گله کردند. یکی از دانش‌آموزان گفت: «شب‌ها برای تکالیف باید تا سر دهکده برویم و از همسایه وای‌فای بگیریم.» هاشمی‌شهنی‌نژاد وعده داد که تا پایان سال ۱۴۰۴ دو اتاق آزمایشگاه و یک سالن آموزشی به مدرسه اضافه شود و برای خوابگاه دختران نیز درخواست وام داده است.

در پایان، فرماندار اشکلوک گفت اگر این الگو موفق شود، در سال ۱۴۰۵ مشابه آن در دو شهرستان دیگر تکرار خواهد شد. او گفت: «اگر ۱۲۰ پرستار بتوانند در روستاها بمانند، بسیاری از مادران دیگر لازم نیست برای زایمان ساعت‌ها راه بروند.» این طرح با همکاری وزارت بهداشت و بنیاد توسعه‌ی روستایی دکل‌نگار اجرا می‌شود و قرار است گزارش پیشرفت آن هر شش ماه یک‌بار منتشر شود.

۷ دستمال و ۱۲ بطری؛ صف‌های شبانه‌ی بیمارستان امام رضا برای خرید سرم

گزارش ویژه‌ی ماهنامه‌ی دکل‌نگار درباره‌ی کمبود سرم در بیمارستان‌های شهر و روستاهای اطراف

فرناز صدری‌نژاد

بیمارستان امام رضا در شهر دکل‌نگار از ساعت ۴ بامداد صف‌های طولانی برای خرید سرم تشکیل می‌شود. در روزهای اخیر، شمار بیماران نیازمند سرم به ۱۲۰ نفر در روز رسیده است و داروخانه‌های شهر تنها ۷ دستمال کاغذی و ۱۲ بطری سرم را به هر خریدار می‌دهند. این وضعیت خانواده‌های بسیاری را ناچار کرده است از روستاهای اطراف برای خرید سرم به شهر بیایند.

به گفته‌ی دکتر منیژه کاوه‌نیا، سرپرست بیمارستان امام رضا، کمبود سرم از اواخر مهر آغاز شد و تا پایان آذر ادامه دارد. او گفت: «ما روزانه ۳۰۰ بطری سرم نیاز داریم اما تنها ۱۲۰ بطری به ما می‌رسد. بخش اورژانس مجبور است بیماران را با سرم خانگی درمان کند.» به گفته‌ی او، ۴۰ درصد بیماران بستری در بخش اطفال به سرم وریدی نیاز دارند و تأخیر در درمان عوارض جدی به همراه دارد.

داروخانه‌ی مهر و داروخانه‌ی نیلوفر نیز اعلام کرده‌اند که موجودی آنها صفر است و بیماران ناچار شده‌اند نسخه‌ها را به بیمارستان ببرند تا پرستاران از انبار بیمارستان تهیه کنند. یکی از داروسازان گفت: «قیمت هر بطری سرم در بازار آزاد به ۴۵۰ هزار تومان رسیده است در حالی که قیمت رسمی ۱۲۰ هزار تومان است و بسیاری توان خرید ندارند.» این اختلاف قیمت نگرانی‌های زیادی درباره‌ی بازار سیاه ایجاد کرده است.

در مقابل، آقای مهندس رضا نوروزی، معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی دکل‌نگار، گفت که ۲۰ دستگاه سرم‌ساز به بیمارستان امام رضا اهدا شده و تا پایان دی ماه ۵۰۰ بطری سرم از تولیدکنندگان داخلی خریداری می‌شود. او افزود: «تا پایان بهمن وضعیت به حالت عادی برمی‌گردد و صف‌ها کوتاه می‌شود.» با این حال، برخی از بیماران می‌گویند وعده‌های مشابه قبلاً نیز داده شده است و هنوز اعتماد به وعده‌ها کم است.

در پایان، خانواده‌ها خواستار نظارت بر توزیع سرم و جلوگیری از فروش آن در بازار آزاد شده‌اند. یکی از مادران گفت: «دخترم ۳ روز است که سرم ندارد و ما هر ساعت زنگ می‌زنیم تا خبر بدهند.» این داستان تنها یک نمونه از صدها خانواده است که در این روزها با کمبود سرم دست و پنجه نرم می‌کنند و امید دارند که مسئولان پیش از زمستان راه‌حلی جدی برای این بحران بیابند.

۱۲ دستمال و ۳ بطری؛ صف‌های شبانه‌ی بیمارستان امام رضا برای خرید سرم

گزارش ویژه‌ی ماهنامه‌ی دکل‌نگار درباره‌ی کمبود سرم در بیمارستان‌های شهر و روستاهای اطراف

فرناز صدری‌نژاد

بیمارستان امام رضا در شهر دکل‌نگار از ساعت ۴ بامداد صف‌های طولانی برای خرید سرم تشکیل می‌شود. در روزهای اخیر، شمار بیماران نیازمند سرم به ۱۲۰ نفر در روز رسیده است و داروخانه‌های شهر تنها ۷ دستمال کاغذی و ۱۲ بطری سرم را به هر خریدار می‌دهند. این وضعیت خانواده‌های بسیاری را ناچار کرده است از روستاهای اطراف برای خرید سرم به شهر بیایند.

به گفته‌ی دکتر منیژه کاوه‌نیا، سرپرست بیمارستان امام رضا، کمبود سرم از اواخر مهر آغاز شد و تا پایان آذر ادامه دارد. او گفت: «ما روزانه ۳۰۰ بطری سرم نیاز داریم اما تنها ۱۲۰ بطری به ما می‌رسد. بخش اورژانس مجبور است بیماران را با سرم خانگی درمان کند.» به گفته‌ی او، ۴۰ درصد بیماران بستری در بخش اطفال به سرم وریدی نیاز دارند و تأخیر در درمان عوارض جدی به همراه دارد.

داروخانه‌ی مهر و داروخانه‌ی نیلوفر نیز اعلام کرده‌اند که موجودی آنها صفر است و بیماران ناچار شده‌اند نسخه‌ها را به بیمارستان ببرند تا پرستاران از انبار بیمارستان تهیه کنند. یکی از داروسازان گفت: «قیمت هر بطری سرم در بازار آزاد به ۴۵۰ هزار تومان رسیده است در حالی که قیمت رسمی ۱۲۰ هزار تومان است و بسیاری توان خرید ندارند.» این اختلاف قیمت نگرانی‌های زیادی درباره‌ی بازار سیاه ایجاد کرده است.

در مقابل، آقای مهندس رضا نوروزی، معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی دکل‌نگار، گفت که ۲۰ دستگاه سرم‌ساز به بیمارستان امام رضا اهدا شده و تا پایان دی ماه ۵۰۰ بطری سرم از تولیدکنندگان داخلی خریداری می‌شود. او افزود: «تا پایان بهمن وضعیت به حالت عادی برمی‌گردد و صف‌ها کوتاه می‌شود.» با این حال، برخی از بیماران می‌گویند وعده‌های مشابه قبلاً نیز داده شده است و هنوز اعتماد به وعده‌ها کم است.

در پایان، خانواده‌ها خواستار نظارت بر توزیع سرم و جلوگیری از فروش آن در بازار آزاد شده‌اند. یکی از مادران گفت: «دخترم ۳ روز است که سرم ندارد و ما هر ساعت زنگ می‌زنیم تا خبر بدهند.» این داستان تنها یک نمونه از صدها خانواده است که در این روزها با کمبود سرم دست و پنجه نرم می‌کنند و امید دارند که مسئولان پیش از زمستان راه‌حلی جدی برای این بحران بیابند.

۷ دستمال و ۱۲ بطری؛ صف‌های شبانه‌ی بیمارستان امام رضا برای خرید سرم

گزارش ویژه‌ی ماهنامه‌ی دکل‌نگار درباره‌ی کمبود سرم در بیمارستان‌های شهر و روستاهای اطراف

فرناز صدری‌نژاد

بیمارستان امام رضا در شهر دکل‌نگار از ساعت ۴ بامداد صف‌های طولانی برای خرید سرم تشکیل می‌شود. در روزهای اخیر، شمار بیماران نیازمند سرم به ۱۲۰ نفر در روز رسیده است و داروخانه‌های شهر تنها ۷ دستمال کاغذی و ۱۲ بطری سرم را به هر خریدار می‌دهند. این وضعیت خانواده‌های بسیاری را ناچار کرده است از روستاهای اطراف برای خرید سرم به شهر بیایند.

به گفته‌ی دکتر منیژه کاوه‌نیا، سرپرست بیمارستان امام رضا، کمبود سرم از اواخر مهر آغاز شد و تا پایان آذر ادامه دارد. او گفت: «ما روزانه ۳۰۰ بطری سرم نیاز داریم اما تنها ۱۲۰ بطری به ما می‌رسد. بخش اورژانس مجبور است بیماران را با سرم خانگی درمان کند.» به گفته‌ی او، ۴۰ درصد بیماران بستری در بخش اطفال به سرم وریدی نیاز دارند و تأخیر در درمان عوارض جدی به همراه دارد.

داروخانه‌ی مهر و داروخانه‌ی نیلوفر نیز اعلام کرده‌اند که موجودی آنها صفر است و بیماران ناچار شده‌اند نسخه‌ها را به بیمارستان ببرند تا پرستاران از انبار بیمارستان تهیه کنند. یکی از داروسازان گفت: «قیمت هر بطری سرم در بازار آزاد به ۴۵۰ هزار تومان رسیده است در حالی که قیمت رسمی ۱۲۰ هزار تومان است و بسیاری توان خرید ندارند.» این اختلاف قیمت نگرانی‌های زیادی درباره‌ی بازار سیاه ایجاد کرده است.

در مقابل، آقای مهندس رضا نوروزی، معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی دکل‌نگار، گفت که ۲۰ دستگاه سرم‌ساز به بیمارستان امام رضا اهدا شده و تا پایان دی ماه ۵۰۰ بطری سرم از تولیدکنندگان داخلی خریداری می‌شود. او افزود: «تا پایان بهمن وضعیت به حالت عادی برمی‌گردد و صف‌ها کوتاه می‌شود.» با این حال، برخی از بیماران می‌گویند وعده‌های مشابه قبلاً نیز داده شده است و هنوز اعتماد به وعده‌ها کم است.

در پایان، خانواده‌ها خواستار نظارت بر توزیع سرم و جلوگیری از فروش آن در بازار آزاد شده‌اند. یکی از مادران گفت: «دخترم ۳ روز است که سرم ندارد و ما هر ساعت زنگ می‌زنیم تا خبر بدهند.» این داستان تنها یک نمونه از صدها خانواده است که در این روزها با کمبود سرم دست و پنجه نرم می‌کنند و امید دارند که مسئولان پیش از زمستان راه‌حلی جدی برای این بحران بیابند.

۷ دستمال و ۱۲ بطری؛ صف‌های شبانه‌ی بیمارستان امام رضا برای خرید سرم

گزارش ویژه‌ی ماهنامه‌ی دکل‌نگار درباره‌ی کمبود سرم در بیمارستان‌های شهر و روستاهای اطراف

فرناز صدری‌نژاد

بیمارستان امام رضا در شهر دکل‌نگار از ساعت ۴ بامداد صف‌های طولانی برای خرید سرم تشکیل می‌شود. در روزهای اخیر، شمار بیماران نیازمند سرم به ۱۲۰ نفر در روز رسیده است و داروخانه‌های شهر تنها ۷ دستمال کاغذی و ۱۲ بطری سرم را به هر خریدار می‌دهند. این وضعیت خانواده‌های بسیاری را ناچار کرده است از روستاهای اطراف برای خرید سرم به شهر بیایند.

به گفته‌ی دکتر منیژه کاوه‌نیا، سرپرست بیمارستان امام رضا، کمبود سرم از اواخر مهر آغاز شد و تا پایان آذر ادامه دارد. او گفت: «ما روزانه ۳۰۰ بطری سرم نیاز داریم اما تنها ۱۲۰ بطری به ما می‌رسد. بخش اورژانس مجبور است بیماران را با سرم خانگی درمان کند.» به گفته‌ی او، ۴۰ درصد بیماران بستری در بخش اطفال به سرم وریدی نیاز دارند و تأخیر در درمان عوارض جدی به همراه دارد.

داروخانه‌ی مهر و داروخانه‌ی نیلوفر نیز اعلام کرده‌اند که موجودی آنها صفر است و بیماران ناچار شده‌اند نسخه‌ها را به بیمارستان ببرند تا پرستاران از انبار بیمارستان تهیه کنند. یکی از داروسازان گفت: «قیمت هر بطری سرم در بازار آزاد به ۴۵۰ هزار تومان رسیده است در حالی که قیمت رسمی ۱۲۰ هزار تومان است و بسیاری توان خرید ندارند.» این اختلاف قیمت نگرانی‌های زیادی درباره‌ی بازار سیاه ایجاد کرده است.

در مقابل، آقای مهندس رضا نوروزی، معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی دکل‌نگار، گفت که ۲۰ دستگاه سرم‌ساز به بیمارستان امام رضا اهدا شده و تا پایان دی ماه ۵۰۰ بطری سرم از تولیدکنندگان داخلی خریداری می‌شود. او افزود: «تا پایان بهمن وضعیت به حالت عادی برمی‌گردد و صف‌ها کوتاه می‌شود.» با این حال، برخی از بیماران می‌گویند وعده‌های مشابه قبلاً نیز داده شده است و هنوز اعتماد به وعده‌ها کم است.

در پایان، خانواده‌ها خواستار نظارت بر توزیع سرم و جلوگیری از فروش آن در بازار آزاد شده‌اند. یکی از مادران گفت: «دخترم ۳ روز است که سرم ندارد و ما هر ساعت زنگ می‌زنیم تا خبر بدهند.» این داستان تنها یک نمونه از صدها خانواده است که در این روزها با کمبود سرم دست و پنجه نرم می‌کنند و امید دارند که مسئولان پیش از زمستان راه‌حلی جدی برای این بحران بیابند.